

БУРСАЦЬКИЙ УЗВІЗ

№ 2 (45), жовтень 2019 року

ВЕСТЕРХДАК ВІДКРИВАЄ ДВЕРІ ДЛЯ ПЕРШОКУРСНИКІВ

Новий навчальний рік почався в Харківський державній академії культури неординарно й креативно: свої двері для першокурсників відкрив незвіданий континент знань ВестерХДАК.

Під щитами різних кольорів до величної сім'ї попрямував парад факультетів, починаючи захопливий шлях дивовижних Семи Королівств:

- факультет хореографічного мистецтва, на який покладено надії перемагати в усіх міжнародних і всеукраїнських фестивалях танців;

- факультет соціальної комунікації, першокурсники якого стануть професіоналами своєї справи завдяки якісній освіті;

- факультет музичного мистецтва – саме тут учитимуться майбутні лавреати міжнародних музичних конкурсів;

- факультет управління та бізнесу – майбутні бізнесмени та бізнеследі, які навчатимуться магії ринкових відносин;

- факультет театрального мистецтва, студенти якого створять нові й цікаві театральні образи;

- факультет культурології, навчання на якому дає не тільки популярну спеціальність, а й сучасну професійну освіту. Студенти із залізним характером;

- факультет кіно-, телемистецтва, який готує майбутніх володарів премії “Оскар”.

До нового покоління звернувся владика семи факультетів – ректор Харківської державної академії культури, доктор історичних наук, професор, академік Національної академії мистецтв України, заслужений діяч мистецтв України **Василь Миколайович Шейко**: “Я хочу привітати вас із тим, що ви пройшли складні

випробування, іспити, творчі конкурси. Ви все це подолали і стали студентами Харківської державної академії культури. Хочу сказати, що ви не помилилися і це підтвердиться подальшою вашою роботою, вашим навчанням. Усе у вас вийде! Ваші успіхи залежать від вашого бажання й наполегливості. А наш професорсько-викладацький колектив сприятиме вашим зусиллям, потугам і щоденній роботі!”

Далі на першокурсників чекали різноманітні випробування, адже нове покоління мало продемонструвати свою готовність до наполегливої праці та сумлінного навчання.

Остаточно вчорашні школярі стали справжніми студентами після принесення урочистої клятви й запалювання вогню знань.

Після урочистостей першокурсники поділилися своїми враженнями.

Валерія Солдатенко (студентка 1-го курсу факультету театрального мистецтва): “У перший день, на урочистій посвяті, мене переповнювали незабутні враження. По-перше, я не вірила, що це відбувається зі мною тут і зараз. І стільки йшла до цього, і ось

Продовження на стор. 2.

Продовження. Початок на стор. 1.

тут і бачу все на власні очі. По-друге, мене вразила оригінальність: замість звичайної нудної лінійки нас чекало свято за мотивами усім добре відомого серіалу “Гра престолів”. Ми відіграли свій перший спільний етюд, і з цього моменту стало зрозуміло, що нудно не буде, адже я нарешті потрапила туди, де можна бути собою, розвиватись і вдосконалювати свої якості, просто насолоджуватися творчою атмосферою, що відчувається у кожному куточку академії”.

Вероніка Гоцїрїдзе (студентка 1-го курсу факультету театрального мистецтва): “Мене вразив формат свята у ХДАК! Після мого попереднього посвячення у студенти (у ДНУ імені Олеса Гончара) я навіть не могла уявити, що до подібних заходів може бути такий творчий підхід! А тут – справжнє театралізоване дійство, стилізоване під відоме фентезі, з цікавим сценарієм, дуже гарними костюмами, спеціально для заходу виготовленим реквізитом! Одразу видно, що старші курси відповідально ставляться до прийому новачків, і це надзвичайно приємно! А ще цікаво те, що ми, новоспечені студенти, могли відразу ж проявити себе, виконуючи спеціальні завдання для факультету. Таким чином, ми стали учасниками, а не просто глядачами на святі, і я вважаю, це добре – так дійство стає справжнім посвяченням! Тому з чистим сумлінням можу сказати, що наше студентське життя почалося яскраво й весело, то був справді незабутній день!”

Владміра Кузьменко,
студентка 4-го курсу
факультету культурології
Ольга Піскунова,
викладачка кафедри МЛМ

широким жанрово-стильовим діапазоном, створивши низку неповторних вокальних образів.

Кульмінацією концерту стали українські солоспіви М. В. Лисенка “Безмежне поле”, “Огні горять” та відомі неаполітанські пісні у виконанні маестро. Надзвичайно теплу й родинну атмосферу ювілейного концерту підтримала ведуча заходу – відомий український музикознавець, доктор мистецтвознавства, професор Олена Георгіївна Рощенко.

Від щирого серця дякуємо Вам, Костянтині Григоровичу, за невичерпну енергію, плідну працю та самовіддачу у виконавсько-педагогічній діяльності! Високо цінуємо особистий внесок у підтримку талановитої молоді та зміцнення авторитету академії в культурно-мистецькому співтоваристві!

Наталія Рябуха,
заступниця декана
факультету музичного мистецтва

КОНФЕРЕНЦІЯ СТУДЕНТСЬКОГО САМОВРЯДУВАННЯ

16 жовтня у малій залі головного корпусу Харківської державної академії культури відбулася конференція студентів. Активна молодь зібралася обговорити нагальні питання студентського життя в академії.

Одним із основних питань порядку денного було обрання нової студентської ради ХДАК. Одностайним рішенням до її складу увійшли голови студентських рад усіх факультетів. Тож, тепер найважливіші теми, що порушуватимуться на засіданнях студради академії, обов'язково знайдуть відгук і підтримку на факультетах.

Другим питанням порядку денного було обрання голови студради академії. На цю посаду претендували: Ярослав Андрієнко, студент 2-го курсу факультету управління та бізнесу, Віталій Залевський, студент 2-го курсу факультету культурології, Максим Плохих, студент 2-го курсу факультету музичного мистецтва, Вікторія Ломтева та Лілія Рябініна, студентки 4-го курсу факультету соціальних комунікацій. Кандидати мали змогу представити себе та свої програми. Таємним голосуванням присутні обрали Лілію Рябініну.

Після привітання новообраного голови, перейшли до третього питання – висунення делегатів від студентського самоврядування для участі у конференції трудового колективу та Вченій раді ХДАК. Ними стали Лілія Рябініна, як голова студради, Ольга Руденко, Софія Соколюк і Катерина Степанова.

Під час конференції студенти не тільки виявили свою активну громадську позицію, а й зголосилися допомагати у створенні періодичного друкованого видання академії – газети “Бурсацький узвіз”.

Таким чином, ми створили активний творчий колектив, який плідно працюватиме на благо академії та сприятиме її розвитку.

Катерина Степанова,
студентка 2 курсу
факультету кіно-, телемистецтва

СЯЙВО КЛАСИЧНОЇ ВОКАЛЬНОЇ МУЗИКИ

25 жовтня у великій залі Харківської державної академії культури відбулася значна подія – концерт вокальної музики студентів класу народного артиста України, професора Костянтина Григоровича Шаши, присвячений 90-річчю від дня заснування академії. Бурхливими оплесками зустріли вихованців народного артиста, неповторного тенора, видатного педагога, корифея харківської оперної сцени. Студенти мали можливість сповна розкрити свої здібності й таланти у виконанні вокального репертуару з

ПІВСТОЛІТНЯ ТРАДИЦІЯ ФІЛОСОФСЬКОЇ ДУМКИ У ХДАК

Кафедра філософії та політології Харківської державної академії культури цього року святкує 50-річчя. З нагоди ювілею 19 вересня відбулася панельна дискусія інтелектуальної спільноти “Platforme 15”, започаткованої кілька років тому на кафедрі.

Формат зустрічі й тему заходу “Навіщо філософія сьогодні?” обрали не випадково. У XXI сторіччі представники філософсько-культурологічної та соціально-політичної галузей знань повинні окреслювати власні можливості та сфери впливу за стінами освітніх установ. Культурні індустрії, високі технології, темп життя, ринок праці, сучасне мистецтво — цікаві теми для вивчення, а також джерела проблем, з якими сучасна людина стикається щодня. Як вистояти в бурхливому потоці інформації, обчислювати алгоритми культури, підтримувати у собі жагу до життя, бути кращим у своїй професії — на таких суто особистих і практичних питаннях тримається ідеологічний «фундамент», цеглини якого формують філософські дисципліни.

Саме тому до участі в панельній дискусії було запрошено гостей, які показали незмінну мудрість і актуальність філософії, здатної допомогти людині зрозуміти себе, адаптуватися до реалій мінливого й насиченого подіями сьогодення. Так пояснили вибір формату й теми заходу його модератори Наталія Шолуха й Вадим Мірошніченко.

Одним із доповідачів був Георгій Панков, доктор філософських наук, професор кафедри філософії та політології ХДАК. Його глибина мислення завжди демонструє невичерпність не тільки філософської проблематики, а й ресурсів самої філософії.

Також у дискусії взяла участь Владлена Лисенкова, доктор філософських наук, завідувач кафедри філософії та політології ХДАК. Адже хто, як не вона, здатен досконало й лаконічно пояснити загальні тенденції та сутність філософії XXI ст.

Гостем панельної дискусії став Олександр Лойко, кандидат філософських наук, старший викладач школи бізнесу Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна, випускник ХДАК за спеціальністю «культурологія». Його присутність була важливим прикладом здатності представника іншої спеціальності залучати філософію до своїх наукових досліджень і викладацької діяльності.

Дискусія видалася жвавою і насиченою, бо думки й погляди на сучасну філософію та її роль для суспільства в усіх доповідачів різні. Єдина думка, в якій спікери виявили однаковість: філософія у XXI сторіччі потрібна і вона має розвиватися.

Традиційне для “Platforme 15” чаювання після зустрічі цього разу відбулося у святковій атмосфері. Смачним приводом продовжити обговорення порушених під час панельної дискусії тем у неформальній обстановці став святковий торт.

Наталія Шолуха,
доцентка кафедри
філософії та політології
Фото **Роксани Окуневої,**
магістрантки 1 курсу
ХНУ імені В. Н. Каразіна

“ВИЩА ОСВІТА — ЦЕ СЕРЬОЗНА РОБОТА”

Розмова з професором Зборовцем з нагоди його 80-річчя

7 жовтня професор кафедри мистецтвознавства, літературознавства і мовознавства, доктор мистецтвознавства **Іполіт Васильович Зборовець** відзначає 80-річчя. У цей день ювіляр не лише приймав вітання та подарунки, а й пригадував минуле, говорив про плани на майбутнє.

Іполіте Васильовичу, 55 років тому Ви закінчили Харківський бібліотечний інститут, який згодом став Харківською державною академією культури. Як змінився виш за ці роки?

І. В.: Кардинально змінився і зовні, і за змістом. Це був дуже скромний виш, але популярний, були космічні конкурси абітурієнтів. Потім прийшли нові часи, перед якими комуністична модель освіти не встояла. Однак, новий ректор – академік Василь Миколайович Шейко вивів наш колектив на інший рівень: підніс колишній інститут культури до рівня сучасного європейського закладу. Ми отримали статус академії, стали одним із провідних вишів України у галузі культури та мистецтва, розвинули міжнародні зв'язки. Зрозуміло, що і сьогодні професія бібліотекаря-бібліографа посідає тут чільне місце. Але скільки у нас нових спеціальностей!

Пам'ятаєте якісь курйозні випадки з Вашого студентського життя?

І. В.: Я навчався п'ять років на вечірньому відділенні бібліотечного факультету і студентського життя ніколи не знав. Справжнє студентське життя – тільки на стаціонарі. Найбільше мені запам'яталося моє кохання на III курсі з Ларисою Надточій, яка навчалася на другому курсі. Наші романтичні стосунки скінчилися разом із навчанням. Лариса поєднала долю з чоловіком на прізвище Надточій і їй не довелося змінювати своє прізвище. Ця курйозна історія запам'яталася. Лариса народила двох синів, була щаслива у шлюбі, але цікавилася й моїм життям. Адже стара любов не іржавіє!

Ви – людина багатогранна: доктор мистецтвознавства, викладаєте історію літератури, знаєтеся на театрі й старих кінофільмах. А з чого починалося Ваше становлення у науковій царині?

І. В.: Ще на I курсі ми вивчали “Вступ до літературознавства”, виконували практичні завдання. Мені поталанило визначити початок конфлікту в комедії Миколи Гоголя “Ревізор”. І ця версія виявилася на-

стільки оригінальною, що привернула увагу викладачів. Згодом доцент Маргарита Орестівна Габель запропонувала мені тему “Жанрова самобутність повісті “Фрегат “Надія” О. Бестужева-Марлінського”. Це збіглося з моїм бажанням працювати на кафедрі літератури.

Але навколо визначення моєї долі розгорнулася боротьба. Завідувач кафедри бібліотечних фондів і каталогів Є. П. Тамм наполягав на тому, що я маю цілком присвятити себе бібліотечній справі. Доцент Н. С. Рашба тягнув мене на кафедру історії й нав'язував мені тему польсько-турецьких відносин XVI ст., до якої я був абсолютно байдужий. Ця боротьба тривала кілька років.

Урешті-решт я заочно закінчив факультет російської мови і літератури в Белгородському педагогічному інституті й остаточно поєднав свою долю з літературознавством. Мої перші наукові розвідки з'явилися друком на початку 70-х років. Про це докладно йдеться у моїй книзі “Збірка статей з нагоди ювілею”, яка є на кафедрі (тут і далі йдеться про кафедру мистецтвознавства, літературознавства і мовознавства – *прим. ред.*). Читайте, кому цікаво.

Кого Ви вважаєте своїми вчителями і чому?

І. В.: Лекторська майстерність формується роками. Викладач невпинно зростає, опрацьовує свій стиль, знаходить свою манеру. Цьому складному мистецтву я навчався, слухаючи лекції моїх педагогів, і від кожного щось брав, як бджола збирає краплини меду. Цікаво викладали лекційний матеріал старший викладач І. І. Кропатва (історія античної літератури), доцент Й. Я. Волісон (історія зарубіжної літератури), доцент Ю. А. Кривих (зарубіжна література XX ст.), старший викладач О. Л. Муратова (радянська література, література народів СРСР), старший викладач Є. М. Борисова (дитяча література), доцент М. П. Мельниченко (діалектичний матеріалізм), доцент М. С. Павлюк (історія СРСР), доцент А. П. Виноградов (історія культурно-освітньої роботи). Це були блискучі майстри слова! Мені важко сказати, кого з них я наслідую. Як учень я заперечую всіх тому, що маю власне обличчя лектора. Пишаюсь тим, що пройшов школу доцента М. І. Богославського.

Які свої досягнення Ви вважаєте найбільш вагомими?

І. В.: Моя кандидатська дисертація є першим ґрунтовним дослідженням драматургії Олександра

Продовження на стор. 5.

Продовження. Початок на стор. 4.

Вампілова – дуже популярного у свій час письменника з далекого від Харкова міста Іркутська. Моя робота стала подією і її зафіксували довідники.

Помітним явищем у науці була й моя докторська дисертація про поствампілівську драматургію 70-80-х років ХХ ст., яка слугувала духовним і моральним підґрунтям суспільної перебудови.

Вважаю своїм особистим досягненням повернення в історію літератури віршів призабутого українського поета й критика Мирона Степняка. За моєї ініціативи його твори вийшли друком. Доля відомого літературного критика розглянута в монографії “Мирон Степняк: біографія в стихах поета”, яка видана 2012 року і є на кафедрі.

Своїм важливим внеском вважаю врятування текстів трофейних фільмів, які стали улюбленими кінотворами післявоєнного покоління й мали вплив на його формування і виховання (мої монографії “Киномелодрама ХХ века как явление мировой культуры” (Харків: Лідер, 2016) і “Трофейные кинофильмы в рецепции советских зрителей первого послевоенного десятилетия” (Харків: Лідер, 2019)).

Як мистецтвознавець я вперше привернув увагу до творчості видатного німецького художника Рейнхарда Лампа, майстра реставрації малюнків середніх віків. Також я вперше написав про роль мистецтва в культурному житті українських емігрантів у Сан-Франциско (США). Нарешті я підготував першу монографію про життя та діяльність мого батька Василя Степановича Зборовця, відомого у 20-ті роки ХХ ст. українського мовознавця.

Які Ваші подальші плани?

І. В.: Планую продовжити дослідження кінематографа ХХ ст., на якому я зростав і формувався як особистість. І досі ніхто не звернув увагу на роль **діафільмів** у вихованні й розвитку молодого покоління післявоєнних років. Настала потреба підготувати монографію “Діафільми як супутники великого кіно. Дитячий домашній екран ХХ століття”. Гадаю, така робота буде цікавою не тільки для науковців, але й для масового читача.

Що б Ви хотіли побажати alma mater у її 90-річчя?

І. В.: Я від щирого серця бажаю академії високо тримати прапор освіти й культури і пронести його через увесь довгий шлях у ХХІ століття!

Що б Ви порадили чи побажали нинішнім студентам академії?

І. В.: Не забувати про те, що до академії приходять вчитися, а не байдикувати, відпочивати й чотири роки чекати на диплом у культурному оточенні. Молоді важливо зрозуміти, що знання потрібно закладати у свідомість, у пам'ять, а не у власну “мобілку”. Без користування бібліотекою, без книжок, підручників отримати вищу освіту не можливо! Вища освіта – це не фікція, не пластикова картка або папірець, це серйозна робота, яка визначить майбутнє молодій людині.

З ювіляром спілкувалася **Ольга Пискунова**,
викладачка кафедри МЛМ
Фото Олександра Мухіна,
магістранта 2 курсу
факультету кіно-, телемистецтва

ФЕСТИВАЛЬ “ТЕАТР МАЙБУТНЬОГО”

На кафедрі майстерності актора Харківської державної академії культури 2015 року започатковано театральний фестиваль “Театр Майбутнього”, який уже став постійним. Зазвичай він проводиться в Харкові у травні. Але цього року спостерігати цю яскраву подію нам пощастило з 20 по 27 жовтня. У межах фестивалю викладачі та студенти проводили майстер-класи, демонстрували кращі досягнення й експериментальні роботи. Уже традиційним доповненням фестивалю є конкурс читців художнього слова “Білі Конвалії” та конкурс акторської пісні “PrimaVera”, присвячений Людмилі Гурченко.

“Викладачі кафедри майстерності актора намагаються щоденно знайти й відкрити: молодих митців, неповторність професії актора, власного “Я” людини, носія великої місії – дарувати людям добро, любов, істину під назвою “гармонійне життя”, – розповів про конкурс декан факультету театального мистецтва заслужений діяч мистецтв України Ігор Борис.

На окрему увагу заслуговують театралізовані відкриття й закриття фестивалю, які відбулися 20 та 27 жовтня. Відповідальна місія підготовки цього дійства була доручена студентам 2 курсу (куратор – Володимир Гориславець). Перед молодими артистами постало завдання написати сценарій за мотивами казки “Бременські музиканти”, заклавши туди ідею перспектив і форм театру майбутнього, і втілити цю роботу на сцені. Проєктом такого рівня студенти займалися вперше. Якщо згадати, як народжувалися і втілювалися ідеї його реалізації, то, відверто кажучи, було і складно, і водночас весело. Адже, працюючи з

людьми, які усвідомлюють серйозність заходу, несуть відповідальність за свої дії та мають жагу до створення чогось захопливого, ти витрачаєш сили саме на те, що потрібно, а не розпорошуєшся на якісь зайві проблеми.

Відкриття фестивалю було справді яскравим, цікавим, теплим, атмосфера – сімейною. Кожен актор доносив певну думку до глядача, складалася цілісна картинка того, що потрібно було втілити, а саме – надзавдання показати, що майбутнє театру в руках прогресивної молоді, що в ньому є місце для кожного, що треба не забувати минуле, але й не залишатися в ньому, вірити у вдячного глядача й бути просвітителами в суспільстві.

Продовження на стор. 6.

Продовження. Початок на стор. 5.

Окрасою були гості фестивалю – камерний оркестр “Academus” (керівник – Сергій Романенко, старший викладач кафедри інструментів духового та естрадного оркестрів), який своєю фантастичною грою надихав усіх присутніх.

Крім того, актори усіх творчих майстерень академії пропонували власні візитівки гумористичного, драматичного й “трагікомічного” характеру, які мали б зацікавити глядачів і спонукати їх до участі у майстер-класах. Також була можливість познайомитись і з кураторами акторських груп.

У другий день фестивалю учасники мали нагоду продемонструвати свої акторські, вокальні, хореографічні здібності, й навіть проявити себе як циркові артисти. Словом, майстри на всі руки! Майбутні актори під керівництвом своїх кураторів народного артиста України Олександра Васильєва, заслуженого артиста

України Євгена Плаксіна й Володимира Гориславця по-дарували глядачам уривки з відомих творів: “Варшавская мелодия” Леоніда Зоріна, “Диктатура” Івана Микитенка, “Нелегкая” Надії Теффі, “Женитьба” Миколи Гоголя, “Доки сонце зійде, роса очі виїсть” Марка Кропивницького, “Женитьба Бальзамина” Олександра Островського.

Також студенти продемонстрували вправи зі сценічного мовлення, які стануть у пригоді кожному акторові. Не менше глядачі були заворожені й вокальними номерами. А елементи імпровізації додавали невимушеної та жартівливої атмосфери всьому показу.

“Білі Конвалії” художнього слова

У межах фестивалю відбувся щорічний відкритий Всеукраїнський конкурс читців художнього слова “Білі Конвалії”, організатором якого стала майстер сцени, викладач художнього слова кафедри майстерності актора Ольга Світлична.

Конкурсанти представляли три вікові категорії: діти, підлітки й молодь. Усі учасники були добре підготовані й із дуже цікавим репертуаром. Дехто хвилювався, але зміг перебороти страх і виступити на найвищому рівні, навіть попри юний вік.

У першій віковій категорії глядацькі серця підкорила Дарина Паутова з віршем Олени Ісаєвої “Как я ходила дарить куклу”. Вона настільки душевно та проникливо прочитала його, що стала володаркою призу глядацьких симпатій. А в третій віковій категорії улюбленцем публіки став Ігор Косенко з баладою Бертольда Брехта “Баллада об одобрении мира”.

Конкурс читців “Білі конвалії” – це можливість кожного спробувати себе у ролі читця й актора. Для дітей – це змога змалку звикати до сцени, а для студентів – збагатити свій уже набутий досвід. Тож, із великим нетерпінням чекаємо наступного читачь-

Продовження на стор. 7

Продовження. Початок на стор. 5.

кого конкурсу, щоб зустріти вже знайомих нам виконавців та познайомитися з тими, хто вперше хоче спробувати свої сили.

“PrimaVera” акторської пісні

Уже традиційною частиною фестивалю був конкурс акторської пісні “PrimaVera” імені Людмили Гурченко. Організаторкою конкурсу виступила лавреатка міжнародних музичних конкурсів, доцентка кафедри майстерності актора Олена Єрошенко.

Усі учасники, навіть найменші, впевнено трималися на сцені й показували свою професійність. У категорії “Діти” глядачів найбільше вразив п’ятирічний Олександр Тронза. Спочатку він заспівав пісню “Раз ладошка, два ладошка”, а потім — “Пусть бегут неуклюже”. Своєю харизмою він заховав у себе весь зал і надихнув кожного. Журі справедливо присудило хлопцеві І премію.

У другій віковій категорії дуже приголомшив Олександр Полікарпов, який надзвичайно точно підібрав репертуар, тримався на сцені неймовірно впевнено. Наприклад, під час виступу у хлопчика порвався реквізит, але він навіть не звернув на це увагу, зміг дуже вдало виправити ситуацію та продовжив дивувати усіх своїм співом. А ось щоб описати учасників третьої вікової категорії, просто бракує слів. Тут брали участь студенти академії культури.

Ми не знаємо, як членам журі вдалося розподілити місця між учасниками, адже усі вони були неймовірні. Довелося навіть запроваджувати Гран-прі. Лавреатом І премії стала студентка 4 курсу факультету театрального мистецтва Марія Кішмерешкіна, свої пісні вона виконала артистично та по-різному. Вона так підкорила наші серця, що нам хотілося почути ще декілька пісень у її виконанні. Володаркою Гран-прі стала студентка 4 курсу факультету театрального мистецтва Анжела Євченко, яка мала дуже органічний вигляд на сцені, створюючи в залі чарівну атмосферу.

Під час закриття фестивалю відбувалося нагородження учасників і конкурсанти. Тут актори вже були не господарями, а помічниками. Атмосфера виріз-

нялася нотками хвилювання й передчуття бажаної нагороди. Дійство тривало довго, адже в конкурсах було по три номінації. Але ніхто не нудгував. Перед кожним блоком оголошення переможців публіку розважали та дивували своїми здібностями талановиті студенти кафедри майстерності актора й оркестр “Academy”. Несподіваною родзинкою закриття став салют із конфетти, який, як потім з’ясувалося, був абсолютною імпрровізацією.

Фестиваль театрального мистецтва “Театр Майбутнього” лише набирає обертів. Наступного року він знову блискуче заповнить сценічний простір і продовжить розкривати талановиту творчу молодь нашої неповторної Слобожанщини та інших регіонів країни.

Дар’я Агеєнко, Анна Старченко,
Анастасія Рябенська, Аліна Стародуб,
Анастасія Шкурєнко, Наталія Гончаренко,
Валерій Бондаренко,
студенти 2 курсу
факультету театрального мистецтва

ЗНАВЦІ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

У Харківській державній академії культури стало традицією проведення щорічного Міжнародного мовно-літературного конкурсу учнівської та студентської молоді імені Тараса Шевченка та Міжнародного конкурсу української мови імені Петра Яцика, покликаних виховувати повагу до української мови й традицій нашого народу.

Обидва конкурси проходять у кілька етапів і стартують восени. Мовно-літературний конкурс, що має на меті вшанувати творчу спадщину Великого Кобзаря, цього року був урочисто відкритий 10 жовтня. ХДАК долучилася до всеукраїнського свята в оригінальний спосіб – провела qт-квест. Студенти, розгадували різні загадки й ребуси, збирали літери та складали з них назви творів Тараса Шевченка.

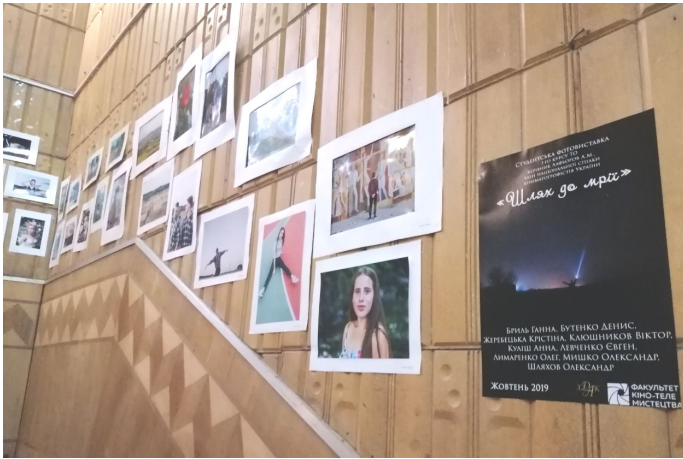
Особливістю гри стало те, що усі завдання були заховані в різних відділах бібліотеки академії, тож першокурсники мали можливість не тільки згадати творчість Кобзаря, але й ознайомитися зі структурою бібліотеки, функціями та завданнями її відділів.

В останній тиждень жовтня відбувся І (внутрішньо-академічний) етап обох конкурсів, у якому взяли участь близько 400 студентів 1-х та 2-х курсів ХДАК.

Найкращі з них будуть нагороджені дипломами й подарунками, а також представлятимуть академію на II (міському) етапі.

Ольга Піскунова,
викладачка кафедри МЛМ

ПЕРШІ КАДРИ — “ШЛЯХ ДО МРІЇ”

Хто сказав, що першокурсники приходять до академії, немов чистий аркуш паперу? Студенти факультету кіно-, телемистецтва довели, що попри невеликий термін навчання вже мають певний професійний досвід.

Перший курс телеоператорів разом із керівником Андрієм Алфьоровим організували виставку своїх фотробіт під назвою “Шлях до мрії”. На стінах корпусу на Конторській

розмістилися світлини, зроблені як під час практичних занять в академії, так і поза ними.

Кожен автор окреслив індивідуальний стиль виконання роботи, її оформлення й загальний задум.

Один зі студентів першого курсу Денис поділився своїми враженнями: “На мій погляд, виставка вийшла доволі цікава, оскільки на ній були представлені роботи не тільки початківців, а й студентів,

що вже давно займаються професійними зйомками”.

Дійсно, хлопцям і дівчатам ще багато чого доведеться навчитися. Проте ми пишаємося, що маємо таких талановитих студентів з великою жагою до самовдосконалення. Тож, чекаємо на нові виставки й роботи.

Катерина Степанова,
студентка 2 курсу
факультету кіно-, телемистецтва

ВІДКРИВАЮЧИ НОВІ МЕДІАІСТОРІЇ

Вітаю! Мене звати Віталій Залевський. Я вивчаю соціальну та культурну журналістику в Харківській державній академії культури. І для мене важливо самовдосконалюватися, тому я відвідую багато заходів, які націлені на розвиток. З кожним роком світ змінюється, тому людям, які працюють у медіасфері потрібно вчитися бути універсальними.

У вересні в Одесі в рамках Національної ініціативи “Відкриті медіаісторії” пройшла Міжрегіональна школа конвергентної журналістики. Цей проект створений для того, щоб напрацювати скіли, які допоможуть у майбутньому.

Ведучий радіо “НВ” Дмитро Тузов розповів про створення контенту для онлайн медіа й секрети універсальної журналістики. А незалежна продюсерка Олена Шахова поділилася своїми знаннями про особливості створення проекту. Три дні учасники не тільки слухали теоретичну інформацію на тренінгах, а й виконували практичні завдання, знайомилися один з одним і не марнували одеських ночей.

Віталій Залевський,
студент 2 курсу
факультету культурології

**Пропозиції, побажання, зауваження,
матеріали для публікації надсилайте на e-mail:
bursatski.uzviz@gmail.com**

*«Бурсацький узвіз»,
газета для студентів
і співробітників ХДАК
Засновник – колектив
Харківської державної
академії культури.*

*Газета зареєстрована
в Головному управлінні юстиції
у Харківській області.
Свідоцтво: ХК №1520–261 Р
від 12.05.2009 року
Адреса редакції: 61993, м. Харків,
Бурсацький узвіз, 4, кім. 50а
Тираж – 200 примірників
Видавець – ХДАК*

*Керівник проекту:
Н. М. Кушнарєнко
Головний редактор:
Н. Є. Шолуха
Випусковий редактор,
комп'ютерна верстка та дизайн:
О. Б. Піскунова*